

משנה - תענית

פרק א - משנה ז

עברו אלו ולא נענו, ממעטין במשא ומתן {כו}, בבנין
ובנטיעה, בארוסין ובנשואין {כז} ובשאלת שלום בין אדם
לחברו, כבני אדם הנזופין {כח} למקום. היחידים חוזרים
ומתענים עד שייצא ניסן. יצא ניסן {כט} ולא ירדו גשמים,
סימן קללה, שנאמר (שמואל א יב) הלוא קציר חטים היום, וגו':

פרק ב - משנה א

סדר תעניות כיצד, מוציאים את התבה לרחובה של עיר,
ונותנין אפר מקלה על גבי התבה, ובראש הנשיא {ג}
ובראש אב בית דין, וכל אחד ואחד נותן בראשו. הזקן {ה}
שבהן אומר לפניו דברי כבושין {ו}, אחינו, לא נאמר
באנשי נינוה, וירא האלהים את שקם ואת תעניתם, אלא
(יונה ג) וירא האלהים את מעשיהם, כי שבו מדרךם הרעה.
ובקבלה {ז} הוא אומר (יואל ב) וקרעו לבבכם ואל בגדיכם: